

ANNEMİN OMZUNDA KIRLANGIÇLAR

annemin ellerinde kır çiçeğidir yalnızlık
saçlarında siyah firketeden uzayan buğday
eylüllere serilen zamansız selamıdır acının

buldan bezinde türk filmidir kahrı babamın
tiril tiril açılır adımlanmamış yollara
ve yorgun bıyıklarından başlar dökülmeye

sonra gök düşer, oğlum düşer avuçlarıma
uçmak kırmızısı elmalar yağar yeryüzüne
tutar bütün donmuş çiçekleri harlı dudaklarla öperim

mazi böyle tutuşur, böyledir dağlarımda yangınlar
annemin omuzlarına kanatsız kırlangıçlar üşüşür
vazoda yalnızlığın elleridir kırdığımız dallar

Sertaç Çıralı